

Αιτωλίας Δαμασκηνός: «Ο ερχομός του Χριστού μας απελευθέρωσε από το ζυγό της αμαρτίας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου στην τοπική Κοινότητα της Γουριώτισσας Αιτωλοακαρνανίας χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την Κυριακή 28 Ιουνίου 2026, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.](#)

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος συνέχισε την σειρά των κυριακάτικων κηρυγμάτων του, κατά τα οποία αναλύει το Ιερό Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Ανέφερε τα ακόλουθα: «Η σημερινή Αποστολική περικοπή αποτελεί έναν παιάνα νίκης και ένα σάλπισμα απελευθέρωσης. Με τρόπο θριαμβευτικό, ο Απόστολος Παύλος, σε αυτό το απόσπασμα από την Προς Ρωμαίους επιστολή του, μας καλεί να πανηγυρίσουμε μαζί του τον ερχομό της νέας ζωής, την οποία μας προσέφερε ο Χριστός και να Τον ακολουθήσουμε στην απελευθέρωση από την αμαρτία και τον θάνατο.

«Με τον ερχομό του Χριστού», γράφει, «είστε πλέον ελεύθεροι από το ζυγό της αμαρτίας και υπηρετείτε το καλό και το δίκαιο. Μην ξεχνάτε πως, όσον καιρό ήσασταν υπόδουλοι στην αμαρτία, ήσασταν μακριά από το θέλημα του Θεού. Τώρα, όμως, είστε ελεύθεροι από την αμαρτία και ανήκετε στον Θεό. Καρπός της καινούριας ζωής σας είναι η αγιοσύνη και το τέλος της πορείας σας είναι η αιώνια ζωή» (Ρωμ. 6:18,20,22).

Πόση χαρά, πόση ελπίδα και πόσες προοπτικές κρύβουν αυτές οι φράσεις! Όλοι οι άνθρωποι κάθε εποχής βιώνουν, ημέρα με την ημέρα, την εξασθένηση των δυνάμεων τους, την φθορά, την απογοήτευση, τον φόβο και την απελπισία. Αυτή υπήρξε και συνεχίζει να υπάρχει η κατάσταση του πεσμένου ανθρώπου. Και ξαφνικά, έρχεται το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως και η ολόφωτη παρουσία του προσώπου του Χριστού. Του Μόνου ισχυρότερου από τον θάνατο, του Μόνου που ανοίγει δρόμο ανάμεσα στο σκοτάδι, του Μόνου που υπόσχεται φως, ζωή και χαρά χωρίς τέλος.

Σε κάθε Θεία Λειτουργία, ο ίδιος παιάνας αντηχεί και τα ίδια συναισθήματα κατακλύζουν την ψυχή εκείνων που δέχονται μέσα τους το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Ο ίδιος ο Θεάνθρωπος Ιησούς, ο Οποίος, μόλις προ ολίγου, βρισκόταν μέσα στο Άγιο Ποτήριο, έχει γίνει πλέον κτήμα εκείνου που κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων. Η ύπαρξη του πλέον, έχει την δυνατότητα να μεταμορφωθεί, να αναγεννηθεί και να βιώσει ολοκληρωτικά και κατά χάριν την ίδια ζωή που ανέστησε τον Ιησού και τον μετέβαλε σε Πηγή αφθαρσίας και αιωνιότητας.

Για τον λόγο αυτό, αμέσως μόλις ολοκληρωθεί η Θεία Κοινωνία, ο ιερέας, καλύπτοντας το Άγιο Ποτήριο, το υψώνει και καλεί τον Θεό να επιβεβαιώσει με την παρουσία Του τη σωτηρία του λαού του, λέγοντας: «Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου».

Όμως, η σωτηρία έχει ήδη συντελεστεί. Το σκοτάδι έχει διαλυθεί, το Άγιο Πνεύμα έχει εγκατασταθεί στις ψυχές όσων κοινώνησαν και ο άνθρωπος είναι πλέον σε θέση να επιβεβαιώσει με όλη του την ύπαρξη, την σωτήρια και άκτιστη ενέργεια της Αγίας Τριάδος. Αυτήν εξυμνεί και ο χορός των ιεροσαλτών: «Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες· αύτη γαρ ημάς έσωσεν».

Ένα γεγονός ανώτερο από εκείνο της Μεταμορφώσεως του Χριστού έχει συντελεστεί ενώπιόν μας. Τότε, όπως αναφέρει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, το Άκτιστο Φως της Θεότητας φώτισε εξωτερικά τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Μόλις τώρα όμως, ο περίλαμπρος Αναστημένος Κύριος εγκαταστάθηκε μέσα μας και εμείς οι ίδιοι, δια της Θείας Κοινωνίας, μεταβληθήκαμε κατά χάριν σε πηγή φωτός (Ε.Π.Ε., 2, 230).

Αν η αγιότητα του βίου μας επέτρεπε να διανοιχθούν πλήρως οι πνευματικοί μας οφθαλμοί και να ατενίσουμε τα Ιερά Μυστήρια, όπως συμβαίνει με τους εξαγιασμένους ασκητές της ερήμου, θα διαπιστώναμε πως, αμέσως μετά την Θεία Κοινωνία, ολόκληρος ο Ιερός Ναός είναι κατάφωτος από Άκτιστο φως και ο κάθε πιστός που κοινώνησε, ακτινοβολεί.

Αλλά, όχι μόνον αυτό: Δια της Θείας Μεταλήψεως, ο άνθρωπος βιώνει την προσωπική του Πεντηκοστή, καθώς λαμβάνει Πνεύμα Επουράνιο. Όσα χάρισε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής το Άγιον Πνεύμα στους φοβισμένους μαθητές, είναι

πλέον διαθέσιμα και στο κάθε μέλος της Εκκλησίας· το θάρρος, η χαρά, ο ζήλος του κηρύγματος, η ακλόνητη βεβαιότητα της διαρκούς παρουσίας του Χριστού ανάμεσά μας, η αντοχή στις δυσκολίες, η ενδυνάμωση εναντίον των πειρασμών, η περιφρόνηση της δυνάμεως του κόσμου τούτου, η ένταξη σε μια νέα κοινωνία, η ενσωμάτωση στην Εκκλησία. Όλα αυτά, πλέον, μας ανήκουν και εξαρτάται από εμάς το κατά πόσον θα τα καλλιεργήσουμε, ώστε να πολλαπλασιάσουμε τους καρπούς τους.

Τα πάντα είναι πλέον φανερά: Ο φωτισμένος νους μας ατενίζει, πρόσωπο προς πρόσωπο, την αλήθεια που επί αιώνες αναζητούσαν οι άνθρωποι, κατασκευάζοντας απατηλές δοξασίες για το τί είναι ο Θεός και το τί ζητάει από τους ανθρώπους. Έφτασε όμως η ώρα, όπου «εύρομεν πίστιν αληθή», ώστε, ο καθένας απ' όσους κοινωνήσαν, να υποδεχθεί την αληθινή πίστη, την πίστη προς τον Τριαδικό Θεό, ο Οποίος είναι αγάπη και ως αγάπη προσφέρεται προς όσους Τον αναζητούν με θερμή πίστη και ολοκληρωτική αφοσίωση.

Ενώ ο χορός των ιεροσαλτών ψάλλει το «Είδομεν το φως το αληθινόν...», μέσα στο Άγιο Βήμα ολοκληρώνεται η μυστηριακή πράξη της Θείας Κοινωνίας. Ο ιερέας, με ευλάβεια, τοποθετεί το Ιερό Ποτήριο πάνω στην Αγία Τράπεζα και θυμιατίζει, θέλοντας, με το ευδιαστό θυμίαμα, να απεικονίσει την ουράνια ευωδία των χαρισμάτων του Πνεύματος. Κατά την στιγμή αυτή, αρμόζει μόνον αναγνώριση του μεγαλείου του Θεού και δοξολογία. Γι' αυτό και λέει: «Υψώθητι επί τους ουρανούς, ο Θεός, και επί πάσαν την γην η δόξα Σου. Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε νυν και αεί και εις τούς αιώνας των αιώνων».

Κάνοντας λόγο για την ύψωση του Θεού, είναι σαν να επαναλαμβάνεται ενώπιόν μας η Ανάληψη του Χριστού. Εκείνο, δηλαδή, το γεγονός, το οποίο ολοκλήρωσε την επίγεια και αισθητή παρουσία του Κυρίου αλλά και εγκαινίασε μια άλλη παρουσία Του, παρουσία μυστική, η οποία πραγματοποιείται διαρκώς και ενισχύεται κάθε φορά που τελείται το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Οι άνθρωποι μιλούν για έναν απολογισμό που πρέπει συχνά να πραγματοποιούμε, προκειμένου να κάνουμε την αυτοκριτική μας και να επιλέγουμε νέους στόχους. Πώς, όμως, μπορεί να γίνει ένας τέτοιος απολογισμός, όταν οι περισσότεροι άνθρωποι ζουν διαρκώς στο σκοτάδι των παθών και στην αποστασιοποίηση από την εμπειρία του Θεού; Με τί κριτήριο θα αξιολογήσουν τις πράξεις τους; Με ποιόν τρόπο θα προσφέρουν στην ζωή τους νέους στόχους, όταν η απογοήτευση και ο φόβος του θανάτου καταλαμβάνουν, ημέρα με την ημέρα, όλο και περισσότερο χώρο στην ψυχή;

Εμείς, όμως, ατενίζοντας «το φως το αληθινόν», έχουμε πλέον την δυνατότητα να αξιολογήσουμε την ζωή μας. Μόνο μέσω αυτού του φωτός βρισκόμαστε σε θέση να αναγνωρίσουμε τις σκοτεινές πτυχές της υπάρξεώς μας και να διακρίνουμε με απόλυτη ευκρίνεια τα λάθη και τις πτώσεις μας.

Η αυτογνωσία αυτή δεν είναι εύκολη. Συχνά, η αξιολόγηση της ζωής μας είναι απογοητευτική και υπάρχει κίνδυνος να μας οδηγήσει στην παραίτηση. Το «φως το αληθινόν», όμως, φωτίζει αλλά και παρηγορεί, ακριβώς διότι προέρχεται, όχι μόνον από τον Κύριο του Φωτός της αληθείας, αλλά και από τον Κύριο του ελέους. Εκείνον, που με την θυσία Του, έδωσε στο ανθρώπινο γένος μια νέα δυνατότητα επανόρθωσης και, μέσω της Θείας Ευχαριστίας, παρέχει διαρκώς νέες ανάλογες ευκαιρίες στον καθέναν από εμάς.

Με την βεβαιότητα, λοιπόν, της θείας φιλανθρωπίας, ας προστρέχουμε μέχρι τέλους της ζωής μας στον φωτισμό και την παρηγοριά των Αχράντων Μυστηρίων και ας μην αμφιβάλλουμε ούτε στιγμή πως, το μόνο που περιμένει από εμάς ο Θεός, είναι η διαρκής μετάνοια και η ανόρθωσή μας μετά από κάθε πτώση.

Έρχονται, πράγματι, στιγμές, κατά τις οποίες, η αναγέννηση αυτή φαίνεται να ξεπερνά τις δυνάμεις μας. Τότε, ο Παράκλητος, το Πνεύμα της αληθείας, το Οποίο κατοικεί πλέον ανάμεσά μας και προσφέρεται μέσω των Ιερών Μυστηρίων και ιδιαίτερα της Θείας Κοινωνίας, αναλαμβάνει να αποκαθαίρει διαρκώς την ύπαρξή μας «από πάσης κηλίδος» και να σώζει κάθε στιγμή «τας ψυχάς ημών».

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός απένειμε το οφίκιο του Οικονόμου στον Προϊστάμενο του Ιερού Ναού, π. **Χρήστο Γιώτη**, επιβραβεύοντας την ποιμαντική του εργασία στην Ενορία της Γουριώτισσας.

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)